

[Formanden.]

8) *Anden behandling af:*

Forslag til lov om elektroinstallatører.

9) *Anden behandling af:*

Forslag til lov om ændring i lov om totalisatorspil.

10) *Første behandling af:*

Forslag til lov om ændring i færdselslov [ophævelse af revisionsbestemmelse].

11) *Første behandling af:*

Forslag til lov om vederlag og pension m. v. for ministre.

12) *Første behandling af:*

Forslag til lov om erhvervelse af arealer til den polytekniske læreanstalt, Danmarks tekniske højskole.

13) *Første behandling af:*

Forslag til lov om ændringer i lov om apotekervæsenet.

14) *Første behandling af:*

Forslag til lov om iværksættelse af offentlige arbejder m. v. og beskæftigelse af arbejdsløse.

Formanden meddelte sluttelig planen for tingets øvrige møder i den følgende uge.

Mødet hævet kl. 16⁴⁰.

93. møde.

Tirsdag den 27. maj kl. 14.

Den første sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om egnsudvikling.

Valgt blev: *Peter Nielsen, Einer-Jensen, Lund Jensen, Th. Mikkelsen, Poul Nilsson, Hans Rasmussen, Peter Ravn, A. C. Norman, Helge Madsen, Lorentzen, Damsgaard, Ejnar Hansen, Skov Jørgensen, Sønderup, Fanger, Ole Bjørn Kraft og H. C. Toft.*

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om et levedsmiddel-institut m. m.

Valgt blev: *Viola Nørlov, Chr. Christian-sen, Boye Hansen, Poul Hansen (Grenå), Hjortnæs, Sofie Pedersen, Astrid Skjoldbo, Else Zeuthen, Alfred Jørgensen, Henry Han-sen, Marius Buhl, Per Federspiel, Kr. Juul, Ejner Kristensen, Poul Claussen, Hanne Budtz og Niels Ravn.*

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om æn-dringer i lov for Færøerne om rettens pleje.

(Første behandling findes i tidenden sp. 2338, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 1113).

Der var stillet 1 ændringsforslag i be-tænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Formanden: Sammen med denne sag foretages de 3 følgende sager på dagsorde-nen, nemlig:

Anden behandling af forslag til lov for Fær-øerne om udgifterne i strafferetsplejen.

(Første behandling findes i tidenden sp. 2338, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 1113).

Der var stillet 1 ændringsforslag i be-tænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Anden behandling af forslag til lov om ændringer i lov om politiet på Færøerne.

(Første behandling findes i tidenden sp. 2338, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 1113).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Anden behandling af forslag til lov om arrestvæsenets ordning på Færøerne.

(Første behandling findes i tidenden sp. 2338, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 1113).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagenes paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagenes overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Udvalgets ordfører (Dupont): Udvalget har, som det fremgår af betænkningen, holdt 5 møder, hvor man bl. a. har haft samråd med justitsministeren.

Det har for det samlede udvalg stået klart, at det ville være et gode, om Færøernes rets- og politivæsen kom ind under de samme former som i det øvrige land, og at enhedspolitiordeningen måtte gennemføres på det grundlag, at politikorpset på øerne fortrinsvis rekrutteres af Færøernes egen befolkning.

Udvalget har drøftet spørgsmålet om en eventuel nedsættelse af politistyrken, der er tænkt normeret til 18 faste betjente og 16 reservopolitibetjente. En nedsættelse er man gået bort fra, idet man dels af betænkningen fra det af justitsministeriet nedsatte udvalg,

dels ved samrådet med den højtærede justitsminister blev klar over, at det forholdsvis vidt udstrakte område med i hvert fald to betydende havne krævede en større styrke. Ved en sammenligning med forholdene i Danmark så man, at styrken heller ikke forholdsmæssigt er væsentlig større end i det øvrige land. Dertil kommer, at man skal være klar over, at der ikke stationeres kriminalpoliti, men at det faste mandskab får nogen orientering i behandling af kriminelle sager. Det skal huskes, at kriminaliteten på Færøerne ikke er særlig stor.

Under folketingsudvalgets behandling af sagen blev det spørgsmål rejst, om lovforslagene var behandlet i overensstemmelse med hjemmestyrelovens § 7, idet man ikke var klar over, om lovforslagene atter skulle forelægges lagtinget, inden de vedtoges i folketinget.

Det hedder herom i Færøernes hjemmestyrelovs § 7:

„For at sikre, at lagtinget i videst muligt omfang får indflydelse på udformningen af særlige bestemmelser for Færøerne i love, der gives af rigets myndigheder, skal regeringsforslag indeholdende bestemmelser, der udelukkende vedrører Færøerne, forelægges det færøske hjemmestyre til betænkning, forinden de fremsættes for folketinget.“

Da man ville undgå enhver tvivl, forelagde man gennem statsministeriet spørgsmålet for lagmand Kr. Djurhuus, der den 25. april besvarede spørgsmålet således — jeg beder den højtærede formand om tilfaldelse til at citere —:

„I lagtingssamlingen 1956-57 blev sagen behandlet i lagtinget. Udvalgsbetænkningen er tilsendt rigsombudsmanden med skrivelse fra landsstyret af 29. maj 1957. Lagtinget vedtog udvalgets flertals forslag om, at lagtinget anmoder landsstyret om at forhandle med pågældende myndigheder om at fremme en fremtidsordning vedrørende politi- og arrestvæsenet på Færøerne overensstemmende med det i betænkningen fra un-

[Dupont.]

dersøgelseskommissionen anførte, således at de nødvendige lovregler, som nyordningen medfører, udfærdiges.“

Skrivelsen fra lagmanden slutter:

„Lagtingets vedtagelse indeholder bemyndigelse for landsstyret til på hjemmestyrets vegne at anbefale fremme af det landsstyret af ministeren forelagte forslag.

Hjemmestyrelovens § 7 er sket fyldst gennem den skete ekspedition, og lagmanden anbefaler, at lovforslagene søges fremmet.“

På denne baggrund anbefaler hele udvalget lovforslagene til vedtagelse, idet udvalget meget nøje har søgt at gennemgå dem i enkeltheder og af lagmandens skrivelse føler sig helt overtydet om, at hjemmestyrelovens ånd og mening er overholdt.

Da udvalget i øvrigt mener, at lovforslagene hurtigst muligt bør gennemføres, både for at fremme enhedspolitioordningen og for at enhedspolitiet kan blive rekrutteret fra øernes egen befolkning, kan udvalget også tiltræde de af den højtærede justitsminister stillede ændringsforslag om, at lovene træder i kraft fra 1. juli 1958. På et enstemmigt udvalgs vegne foreslår jeg derfor de fire lovforslag fremmet uden yderligere behandling i udvalget mellem anden og tredje behandling, idet jeg dog bemærker, at det ærede medlem hr. Johan Poulsen vil fremkomme med en nærmere redegørelse for lovforslagene ud fra færingeres eget synspunkt.

Johan Poulsen: Jeg er glad for fra det høje tings talerstol at kunne give udtryk for min uforbeholdne tilfredshed med og tak til justitsministeren for fremsættelsen af de fire foreliggende lovforslag: forslag til lov om ændringer i lov for Færøerne om rettens pleje, forslag til lov for Færøerne om udgifterne i strafferetsplejen, forslag til lov om ændringer i lov om politiet på Færøerne og forslag til lov om arrestvæsenets ordning på Færøerne. Som det vil ses ved en gennemlæsning af de foreliggende lovforslag, tilsigter de tre første en nyordning af politivæsenet på øerne, medens det fjerde og sidste forslag tilsigter en tilsvarende nyordning for arrestvæsenets vedkommende.

Jeg vil også gerne takke samtlige ud-

valgsberettigede partier i denne sal for den velvilje og støtte, de har givet udtryk for gennem deres respektive ordførere ved første behandling af denne sag her i tinget. Endvidere vil jeg udtrykke min tilfredshed med, at det ærede formandskab har udsat den videre behandling af lovforslagene, så at det blev muligt for mig som Færøernes særlige repræsentant dels at kunne medvirke ved udvalgsbehandlingen af lovforslagene, dels at få lejlighed til under debatten om forslagene i folketinget at kunne give udtryk for eventuelle lokale færøske synspunkter.

Jeg kan ganske tiltræde de udtalelser, der er blevet fremsat af det ærede medlem hr. Vagn Bro, der under min fraværelse var venstres ordfører ved første behandling af lovforslagene. Uanset at den højtærede justitsminister ved sin fremsættelse af forslagene har givet en udførlig redegørelse for den gældende lovgivning samt for de ændringer, vedtagelsen af forslagene vil medføre i den bestående ordning, må det måske være mig tilladt at fremkomme med nogle bemærkninger til forslagene med understregning af, hvad der for mig tegner sig som det væsentlige i denne sag.

Må jeg først forudskikke den bemærkning, at loven af 23. marts 1948 om Færøernes hjemmestyre sonderer mellem tvende sagsområder, nemlig de sager, der henhører under det færøske hjemmestyre, altså er færøsk særansliggende, og så det sagsområde, der er fælles anliggende.

Lovgivningsmagten for samtlige færøske særansliggende har lagtinget, medens lovgivningsmagten for færøske anliggende er hos folketinget. Som det allerede er fremhævet både af den højtærede justitsminister ved fremsættelsen af lovforslagene og vistnok også af samtlige ærede ordførere, er politiet et fællesanliggende, og følgen heraf må nødvendigvis være, at de pågældende rigsmyndigheder, folketinget og de for det her omhandlede område udøvende myndigheder, også må have et særligt ansvar. Politiet er en såkaldt B-sag, det vil sige, at den er optaget på den til hjemmestyreloven knyttede liste over sagsområder, om hvilke det ved lovens § 3 er bestemt, at det afgøres ved nærmere forhandling, om og i hvilket omfang disse spørgsmål kan henføres til færøske særansliggende.

[Johan Poulsen.]

Medens der er mulighed for, at politivæsenet kan blive færøsk særanliggende, er det i henhold til den højtærede justitsministers udtalelse ved lovforslagenes fremsættelse ikke tilfældet med arrestvæsenet, der i medfør af lovens § 6 må varetages af rigsmyndighederne. Må jeg i denne forbindelse understrege, at der hverken forud eller under forberedelsen af de foreliggende lovforslag er fremsat ønsker fra ansvarlig færøsk side om at få optaget slige forhandlinger, hvorved politiet eventuelt kunne blive et færøsk særanliggende.

De for Færøernes politi gældende bestemmelser er i realiteten med uvæsentlige afvigelser de samme som de regler, der var gældende for politiet i den øvrige del af riget indtil 1. april 1938. Der er med andre ord hengået ca. 20 år, uden at der er sket noget nævneværdigt med hensyn til lovgivningen på det her omhandlede område.

Når henses til den på øerne stedfundne udvikling i løbet af disse år, er det klart, at en ændring af denne lovgivning er påkrævet. Ikke alene den betydelige forøgelse af indbyggerantallet i dette tidsrum, men hele den stærke udvikling, der har fundet sted på snart sagt alle samfundets områder, bevirker, at tiden er løbet ganske fra den gældende ordning, og det er i høj grad påkrævet at få skabt en ordning, der er tidsvarende.

Det første skridt til en nyordning blev taget med justitsministeriets skrivelse af 26. september 1955 om nedsættelsen af et særligt sagkyndigt udvalg — et skridt, der blev taget i forståelse med Færøernes landsstyre. Dette udvalg fik som særlig opgave efter nærmere undersøgelse at fremkomme med forslag om politiets og arrestvæsenets fremtidige ordninger på Færøerne, herunder politiets opgaver og organisation, politistyrkens størrelse, fordeling og udrustning samt personalets ansættelsesvilkår, lønninger og uddannelse. Der kan måske være grund til at nævne, at der foruden en del særligt sagkyndige fra kongeriget såsom rigspolitichef E. Heide-Jørgensen og departementschef Boas i justitsministeriet, der var udvalgets formand, også var medlemmer med særligt kendskab til færøske samfundsforhold, og som derfor også må forudsættes at have kvalifikationer, når talen

er om en vurdering af forholdene på Færøerne med hensyn til dette specielle område, nemlig rigsombudsmand N. Elkær-Hansen, landfoged (politimester) J. Fejlsberg-Jørgensen og kontorchef ved Færøernes landsstyre Johan Djurhuus.

Det er også i erkendelse af hele dette sagsområdes store samfundsmæssige betydning, at de omhandlede forhold gennem længere tid har været genstand for en dybtgående drøftelse, først og fremmest i det af justitsministeriet nedsatte udvalg, hvor problemerne er underkastet en nøgtern, saglig vurdering og i det hele taget er blevet behandlet med en dygtighed, der fortjener den største påskønnelse. Det er tydeligt, at det hele tiden har været udvalget magtpåliggende at finde frem til en ordning, der er den bedst mulige. Hvorvidt det foreslåede antal af 18 heldagsbetjente og 16 reservebetjente er det mest passende, er det vanskeligt at udtale sig om på forhånd; det er i hvert fald det foreløbige tal, udvalget er kommet til under sine overvejelser. For øvrigt er det et punkt, hvor de pågældende myndigheder i løbet af få år vil have gjort deres erfaringer, så man til sin tid hverken får for få eller for mange betjente, men netop det antal, der dækker behovet. Det er ordenspolitiet, man tillægger hovedbetydningen, medens man stiller sig tvivlende over for nødvendigheden af at ansætte 1 fast kriminalbetjent deroppe på grund af den lave kriminalitet, der findes på øerne.

Udvalget har i sin betænkning, der blev afgivet i december 1956, foreslået, at der tilvejebringes en enklere opbygning af politivæsenet på Færøerne ved, at kommunernes opgaver inden for den nuværende politiordning bringes til ophør, således som det er sket i den øvrige del af riget ved enhedspolitiordningens gennemførelse den 1. april 1938. Som det fremgår af bilag I til betænkningen, er Færøerne opdelt i 50 kommuner, af hvilke kun nogle få har en sådan størrelse, at det er muligt for dem at opfylde de forpligtelser med hensyn til opretholdelse af et passende ordenspoliti, sådan som den færøske politilovgivning forudsætter. Selv for større kommuner som Thorshavn og Klaksvig har det i hvert fald i perioder været forbundet med vanskeligheder at afse de midler, som er nød-

[Johan Poulsen.]

vendige til at opretholde et tilstrækkeligt stort og velaflønnat kommunalt politi. Jeg kan i denne forbindelse henvise til de med betænkningen som bilag 7 og 8 følgende skrivelser fra henholdsvis Klaksvig kommune og Thorshavn byråd til Færøernes landsstyre. Ifølge den færøske retsplejelovs § 108 udgør Færøerne en politikreds, der forestås af landfogden (politimesteren). Politiets virksomhed udøves dels af det kommunale politi, hvis virksomhed falder inden for politikredsens eget område, dels af statspolitiet, der for tiden kun omfatter 1 betjent i Thorshavn.

Landfogden og sysselmændene er stats-tjenestemænd, og det kontorpersonale, som er ansat ved politikontoret i Thorshavn og ved sysselkontorerne, lønnes af staten. Politipersonalet er derimod som hovedregel kommunalt ansat. Polititjenesten på Færøerne varetages således af staten og kommunerne i forening, og opgaverne med hensyn til politiets administration er delt mellem statens myndigheder og de færøske myndigheder.

Ifølge den færøske retsplejelovs § 118 er de færøske politimyndigheder justitsministeren underordnede og står under hans øverste tilsyn. Til rigspolitichefen er ifølge den færøske retsplejelovs § 113 henlagt visse forretninger, men praktisk betydning har rigspolitichefens opgaver i henhold til denne lovbestemmelse i det væsentlige kun haft ved formidling af midlertidige assistancydelser til politikredsen.

Rigsombudsmanden er i henhold til hjemmestyrelovens § 15, stk. 3, indtrådt i amtmandens funktioner og har bemyndigelse til midlertidigt at meddele beskikkelse til på landfogdens ansvar at udføre dennes forretninger; han skal ligeledes af og til foretage kasseeftersyn hos landfogden og sysselmændene. Endelig er rigsombudsmanden bemyndiget til at fastsætte reglerne for de færøske politikasser og regnskabsaflæggelsen over disse kassers indtægter og udgifter.

Landfogden (politimesteren) har ifølge den færøske retsplejelovs § 114 den selvstændige ledelse af kredsens politi samt ansvaret for udførelsen af det politiet påhvilende arbejde og er såvel det kommunale politis som statspolitikets øverste sted-

lige foresatte. Han er endvidere arresthusbestyrer.

Sysselmændene er inden for syslet den øverste stedlige politimyndighed og fører i denne egenskab tilsyn med de kommunale politibetjente i ethvert tjenstligt forhold, hvor disse ikke i henhold til loven eller reglementerne er stillet under anden myndighed. De beføjelser vedrørende politiets administration, som tilkommer de færøske myndigheder, er delt mellem de kommunale råd og hjemmestyret, d. v. s. landsstyret.

Ved siden af sine politimæssige funktioner har sysselmanden en række andre opgaver. Sysselmanden foretager udlæg og udpantning samt afholder auktioner over løsøre m. v. Endvidere foretager han på skifte-rettens vegne begyndelses- og registreringsforretninger ved skifte af dødsboer samt efter bemyndigelse tillige ved konkursboer. Han er formand for landvæsenskommissionen og indtræder i visse tilfælde som formand for søretten.

Af de sysselmændene påhvilende opgaver udgør opkrævningen af skatter og afgifter et meget omfattende og betydningsfuldt område. Den overvejende del af oppebørslerne tilfalder landskassen. I Thorshavn, Klaksvig, Tverå og Våg har landsstyret ansat toldbetjente, som bistår sysselmændene med beregning og opkrævning af indførselsafgifter. Foruden oppebørselsvæsenet varetager sysselmændene endelig en række andre funktioner, der henhører under hjemmestyret som særanliggende, nemlig et vist tilsyn med bygnings- og brandvæsenet i de færøske landkommuner. Forhyring og mønstring af skibsmandskab foregår på Færøerne ved sysselmændene og landfogden. Sysselmanden skal endvidere indkalde til og lede graatestævner med meget mere.

Som man ser, er sysselmændenes arbejdsområde mangeartet og såre forskelligt, men det af justitsministeriet nedsatte udvalg har imidlertid fundet, at det for langt den overvejende del af disse opgavers vedkommende er en naturlig følge af de særlige forhold på Færøerne, at de pågældende funktioner er inddraget under sysselmændenes forretningsområde.

De fire foreliggende af den højtærede justitsminister fremsatte lovforslag bygger på de af udvalget i betænkningen fremsatte synspunkter. Som støtte for, at man på

[Johan Poulsen.]

Færøerne indfører enhedspoliti i lighed med de øvrige dele af kongeriget, anføres i betænkningen bl. a. følgende:

„Ved en ændring, hvorved kommunernes opgaver overføres til staten, vil der ikke blot blive skabt mulighed for en enklere administration af politiet, men der vil tillige kunne tilvejebringes en bredere økonomisk basis for politiordningen, ligesom ændringen vil frembyde en række andre fordele. Det vil således i højere grad end under den nuværende ordning være muligt at tilpasse politistyrken efter de foreliggende politimæssige opgaver, således at der hverken er for lidt eller for meget politi til rådighed. Endvidere vil ordningen føge politiets effektivitet og bevægelighed, idet politiets tjenestemænd under den nuværende ordning ikke uden ansøgning kan forflyttes varigt fra den kommune, hvori de er ansat.“

Jeg er overbevist om, at ærede medlemmer af dette høje ting har en dyb forståelse af, at de lovforslag, som her er genstand for tingets drøftelse og behandling, omfatter et særdeles vigtigt område, hvor det er magtpåliggende at få den bedst mulige ordning, vel først og fremmest af hensyn til Færøerne, men også af hensyn til riget. Jeg må ligesom andre ærede ordførere tillægge det den største betydning, at det særlige politikorps på Færøerne rekrutteres fra øernes egen befolkning, medens rigs-politiet — det for hele landet fælles politi — vil kunne komme derop i anledning af større sager, hvis det ønskes eller er nødvendigt. Jeg finder det ligeledes at være helt i orden, at det i nærværende lovforslag udtrykkelig bestemmes, at der om personale-spørgsmål skal indhentes erklæring fra landsstyret, hvorved der formentlig sikres en nær kontakt mellem politi og befolkning, hvilket er af overordentlig værdi ikke mindst på grund af øernes beliggenhed i forhold til det øvrige rige.

Det skal heller ikke forbigås, at hele nyordningen betyder en ret væsentlig forøgelse af statens udgifter til politi og arrestvæsen på Færøerne, således som i øvrigt tilfældet var for den øvrige del af riget, da man dér gik over til enhedspolitiet. På den anden side medfører forslaget betydelige

besparelser for de færøske kommuner, ikke blot med hensyn til personalelønninger, med også med hensyn til bygninger og vedligeholdelse. Ligesom i lovforslaget om retstens pleje følger lovforslaget om udgifterne i strafferetsplejen den linje, at statskassen skal afholde udgifterne til retslokaler, politistationer m. v., således at bygningerne overgår til statens administration. Nyordningen vil bl. a. også medføre, at politikassen for Thorshavn og de forskellige sysler vil blive sammenlagt til én kasse, ligesom midler, der hidrører fra bøder, indgår i statskassen.

Lovforslaget om arrestvæsenets ordning vil ligeledes medføre, at arresthuses bygning og drift overgår til staten. De samlede udgifter til politi og arrestvæsenet på Færøerne andrager for tiden ca. 582 000 kr. årlig, der fordeler sig således:

Statskassen ca. 360 000 kr., politikasserne 6 000 kr., de færøske kommuner 157 000 kr. Landskassen: til politiet 31 000 kr., til arrestvæsenet 28 000 kr.

Som det fremgår af betænkningen, vil de økonomiske konsekvenser ved gennemførelsen af de fire lovforslag blive, at den årlige udgift til politiet vil stige med ca. 220 000 kr. til ca. 802 000 kr. Men der vil også blive tale om opførelse af politistationer i Thorshavn og Klaksvig samt udgifter til istandsættelse af sysselmandsboliger i Sandø og Fuglefjord, hvilket er beregnet til et samlet beløb på ca. 750 000 kr. Det er derfor også kun naturligt, at der til sin tid optages forhandlinger med de pågældende færøske myndigheder om refusion af en rimelig del af anlægsudgifterne.

Det vil fremgå af det, der allerede er sagt, at der forud for de fire heromhandlede lovforslag er gået et grundigt og dybtgående arbejde til klarlæggelse af samtlige herhenhørende problemer; også rent tidsmæssigt har man givet sig god tid.

Sagen har været behandlet i det færøske lagting, der har tiltrådt, at nyordningen gennemføres på det grundlag, der var udarbejdet af det nedsatte udvalg. Lovforslagene er tiltrådt af Færøernes landsstyre.

Gennemførelsen af disse fire lovforslag repræsenterer efter min opfattelse den bedste løsning af dette spørgsmål, som det i dag er muligt at nå. Det er mig derfor en

[Johan Poulsen.]

glæde som færing at anbefale de fire lovforslag til det høje tings vedtagelse, og jeg kan tilsige mig partis medvirken hertil.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Jeg vil gerne takke udvalget for den enstemmige indstilling og tiltrædelsen af de fire lovforslag, og jeg kan ganske tiltræde de bemærkninger, udvalgets ærede ordfører (Dupont) på udvalgets vegne har fremsat. Jeg vil imidlertid bede om, at de fire lovforslag på ny henvises til udvalget til fornyet behandling mellem anden og tredje behandling, idet jeg agter at stille nogle enkelte ændringsforslag. Disse er af rent teknisk karakter, affødt af den ændrede ikrafttrædelsesdato og den igangværende revision af tjenestemandsløven og af retsplejeløven.

Hermed sluttede forhandlingen.

Der foretoges først afstemning vedrørende forslag til lov om ændringer i lov for Færøerne om rettens pleje.

§ 1, ændringsforslaget og § 2, således ændret,
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Man gik dernæst til afstemning vedrørende forslag til lov for Færøerne om udgifterne i strafferetsplejen.

§§ 1-5, ændringsforslaget og § 6, således ændret,
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Derpå foretoges afstemning vedrørende forslag til lov om ændringer i lov om politiet på Færøerne.

§ 1, ændringsforslaget og § 2, således ændret,
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Man gik sluttelig til afstemning vedrørende forslag til lov om arrestvæsenets ordning på Færøerne.

§§ 1-7, ændringsforslaget og § 8, således ændret,
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov for Færøerne om pantsætning af fangst i årene 1958-1962.

(Første behandling findes i tidenden sp. 4634).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets §§ 1-7 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.